MUSEUM TAMANSISWA
DEWANTARA KIRTI GRIYA
01.055
2/1

05.179 (1-2)

Leiden 1 November 1918.

Geachte Heer!

Ondanks de groote vreugde die mij beving bij het lezen van Uw artikel in het Congresnummer der „Hindia Poetra", ondanks mijn groote dankbaarheid voor de mededeeling dat genoemd orgaan binnenkort weder verschijnen zal en thans steunend op breedere grondslagen, ~~Ik~~ vermocht ik niet een glimpje bitterheid van me te zetten — een bitterheid die in Uw aller-sage wellicht overdreven mag voorkomen, maar daarom toch haar bedoeling van bestaan heeft!

— „Hindia Poetra" — zoo schreef U — zal nu niet meer uitsluitend het orgaan zijn der „Zonen van Indië", in den engeren zin van het woord, maar hij zal in zijn tegenwoordige reïncarnatie zich aandienen als de spreekbuis van allen, die eenmaal hun krachten aan Indië zullen hebben te geven. Niet toevallig bestaat de redactie van het komende blad dan ook uit een Chinees, een Nederlander en een Indonesiër —

Deze woorden, door U allicht zonder eenige diepere bijbedoeling daar neergeschreven, doen mij weer voor de zoovelste maal blijken, dat ook door ~~[illegible]~~ het Indonesisch Verbond voor Studeerenden de Indonesische Nederlander over het hoofd gezien wordt! Immers ook hier weer een uitsluiten van zoo iemand uit de redactie, het moge dan onbewust gescheid zijn!

Niet toevallig immers bestaat de redactie uit een Chinees, een Nederlander en een Indonesiër, met voorbedachten rade dus werd deze keuze zoo bepaald en, mijns inziens, ~~[illegible]~~ daarom, omdat zij, die later meest hunne werkkring in Indië zullen hebben, uit Chineezen, Nederlanders en Indonesiërs hoofdzakelijk bestaan. Ieder, als het ware dus een bepaalde klasse vertegenwoordigend, zijn nu daar de redacteuren!

Maar! dringt zich nu de vraag aan mij op — moge zij [illegible] onbescheiden klinken — hoort dan ook niet een Nederlander in de redactie die dié groep van studeerenden vertegenwoordigt die in het zonnige Insulinde hun jeugd sleten en voor studie alleen naar Holland kwamen? Hun aantal is toch niet gering in onze studentenwereld! En ook zij toch zullen hunne krachten geven aan de latere Indische samenleving, juist zij, die hier in Holland, maar al te dikwijls helaas ervaren dat Indië hun vaderland is en niet Nederland!

Waarom dan slechts een Chinees, een Nederlander en een Indonesiër in de redactie en geen Indonesische Nederlander, die, gezien het groote aantal hier studeerende Indonesische Nederlanders, zeker een groep vertegenwoordigen zou, die recht op vertegenwoordiging heeft! Waarom ook hier weer die achterstelling — ik zeg nogmaals: misschien onbewust — waar zij in Indie (en ook in Holland!) maar al te vaak, vooral bij het solliciteeren